Viatge electroorquestral a Atlantis

Joan Miquel Oliver amb Xarli Oliver a la bateria i Jaume Manresa als teclats, i la Jove Orquestra de les Comarques Gironines Foto: DAVID JULIÀ.

Dos anys i setanta concerts després d'estrenar al mateix escenari el seu anterior disc, Pegasus, Joan Miquel Oliver tornava divendres al Teatre Municipal de Girona per presentar en exclusiva la seva nova creació: Atlantis. Nou de trinca i tret tot just del forn, ja que el mateix dia també sortia a la venda. El que va ser fundador, compositor i guitarrista d'Antònia Font va anar directe a barraca, com es diu col·loquialment, i la primera mitja hora del recital la va dedicar únicament i exclusiva a fer sonar les cançons del nou disc. El concert, emmarcat dins del festival Strenes i amb especial col·laboració de la Fundació Valvi, va començar amb Nins a tobogans, amb els tres músics davant del pati de butaques: acompanyant l'artista de Sóller (Mallorca) hi havia a la bateria Xarli Oliver i als teclats, l'exmembre d'Antònia Font Jaume Manresa. Amb la majestuositat que regala el Teatre Municipal de Girona, el trio va crear una atmosfera electropop amb el sintetitzador com a marca de la casa constant en les cançons del nou disc que van sonar de seguit. Agricultors ingràvids, Atlantis, Rumba del temps, Posidònia, La mar treu sabates, Ses persones i Disseny de producte van ser les escollides. Joan Miquel Oliver va confessar que estrenava quimono d'un negre rigorós. L'ocasió s'ho mereixia. “Encara no el tinc del tot adaptat al cos.” Podria haver actuat amb xancles i samarreta eivissenca, ja que per molt electròniques que sonin les noves, tenen un so mediterrani arrelat a l'ADN de l'artista de ses Illes.

Amb Marès a radial i el seu xiulet hipnotitzador, l'artista va donar la benvinguda a la segona part del concert que la va dedicar sobretot al disc Pegasus i, en segon terme, a Bombon Mallorquin. “Es nota que ara estem més sueltos, hem començat més nerviosos per veure si ens sabíem les noves... Hem assajat tot el que hem pogut”, va assegurar Oliver.

Abans de la traca final va haver moment per al hit

Hansel i Gretel, la misteriosa i brillant Polo de llimona i Mil bilions d'estrelletes, amb què Oliver va deixar corprès tot el teatre amb la delicadesa d'aquest moment, interpretada sota minúsculs focus de llum.

Els tres músics deixaven d'estar sols perquè entraven en escena la Jove Orquestra de les Comarques Gironines. “És cert allò que diuen que són incompatibles el pop i l'orquestra, perquè emociona i a mi se'm fa un nus a la gola”, va confessar irònicament Oliver. Tot un luxe per als sentits la transformació que van experimentar Surfistes en càmera lenta, Final feliç i Foto. Un moment de pel·lícula amb cançons mallorquines elevades a superproduccions.

La cloenda havia de ser amb Lego, en un posat més rocker i d'apoteosi final de concert. Però una petició del públic va fer sonar de nou Rumba del temps, i aprofitant la inèdita situació de poder tocar amb la Jove Orquestra de les Comarques Gironines, amb Joan Miquel Oliver van repetir Surfistes en càmera lenta, en un final de pel·lícula.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-04-2017 Pàgina 36

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1115383-viatge-electroorquestral-a-atlantis.html